

B Pasen 4
M. Assumpta
21 april 2024

Eerste lezing (Hand. 4, 8-12)
Uit de Handelingen van de Apostelen

Petrus en Johannes werden door de oudsten van het joodse volk ter verantwoording geroepen over hun optreden.

Toen sprak Petrus vol begeestering:

“Leiders van het volk en oudsten,
als jullie ons vandaag ter verantwoording roepen
omdat we aan een zieke genezing hebben gebracht,
en willen weten waar wij onze kracht halen,
dan mag het voor iedereen duidelijk zijn:
dat deze mens hier gezond voor jullie staat,
komt door de kracht van Jezus Christus uit Nazareth,
die jullie gekruisigd hebben.

Maar weet, God heeft hem weer tot leven gewekt.

Hij is de steen die door jullie, de bouwlieden,
afgekeurd werd, maar die tot hoeksteen is geworden.

Door niemand anders komt redding.

Er is onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven
door wie wij ons kunnen laten redden.”

Tweede lezing (1 Joh. 3, 1-2)
Uit de eerste brief van de apostel Johannes

Vrienden,

Hoe groot is toch de liefde die God de Vader ons betoond heeft!

Wij worden kinderen van God genoemd,

en dat zijn we inderdaad.

De mensen begrijpen dat niet,

omdat zij geen geloof hebben gehecht aan Jezus, de Messias.

Vrienden,

reeds in dit leven mogen we ons kinderen van God noemen.

Wat we later zullen zijn is nu nog niet duidelijk.

Maar het is zeker dat we op Jezus zullen gelijken, wanneer Hij terugkomt.

Want we zullen hem dan kunnen zien zoals hij echt is.

Evangelie (Joh. 10, 11-18)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

Jezus sprak tot zijn leerlingen:

Ik ben de goede herder.

Een goede herder houdt zo van zijn schapen, dat hij voor hen zijn leven zou geven.

Maar een huurling, geen echte herder dus,

die zet het op een lopen van zodra hij een wolf ziet komen.

Hij laat dan gewoon de schapen in de steek.

Die zijn toch niet van hem.

Zo worden ze door de wolf overvallen en uiteengedreven.

Maar ja, hij is maar een huurling,

en trekt zich het lot van de schapen niet aan.

Inderdaad, ik ben de goede herder:
Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij,
zoals God, mijn Vader, Mij kent, en zoals Ik de Vader ken.
Ik geef dan ook mijn leven voor mijn schapen.

Ik heb nog andere schapen die niet tot deze schaapskooi behoren.
Ook voor hen wil Ik herder zijn,
en ze zullen luisteren naar mijn stem.
Zo wordt het: één kudde met één herder.
De Vader houdt van mij,
omdat Ik mijn leven geef,
om het daarna weer terug te nemen.
Weet dat ik volledig uit vrije wil mijn leven geef,
het is niet zo dat iemand het mij afneemt.
Ik heb de vrijheid om mijn leven te geven, en ook om het terug te nemen.
Zo heeft de Vader het met mij bedoeld.”

Homilie

Z en B,

in het evangelie van deze zondag vergelijkt Jezus zichzelf met een herder.
Het is een beeld dat vele keren voorkomt in de bijbel, ook in het oude testament.
Het wordt meestal gebruikt om een koning aan te duiden, of een leider van het volk. Ook in zijn zorg voor het volk wordt God genoemd: de herder die zijn kudde leidt naar groene weiden.
De herder is ook een geliefd thema in de schilderkunst en de fotografie.

We kunnen ons afvragen: Wat spreekt ons daarin zo aan?
In de evangelielezing van daarnet, staat een zinnetje, waar we meestal niet te zeer bij stilstaan, maar die ons wel meer zegt over de bijzondere verhouding van een herder met zijn kudde, nl. ‘ik ken mijn schapen, en mijn schapen kennen mij.’

Het is immers zo dat ‘kennen’ in de bijbel veel meer betekent, dan het gewoon kennen van mekaars naam of afkomst of woonplaats.
Het gaat over ‘met elkaar te doen hebben’, ‘het voor mekaar opnemen’, ‘mekaar liefhebben’.
De relatie van herder en schapen is niet gebaseerd op dwang of macht, niet op wederzijds voordeel, maar op vertrouwen.
Ze zijn met mekaar ver-bonden zonder aan mekaar ge-bonden te zijn.
De herder stapt gewoon met zijn kudde mee. Hij heeft geen leiband nodig, ook geen omheining.
Hij moet er alleen maar zijn, en zich af en toe eens laten horen.
En de schapen sluiten zich bij hem aan, dicht bij mekaar, dicht rond hem.

We hebben allemaal ook wel eens een kudde schapen gezien zonder herder, ergens in de bergen, of in de uitgestrekte weilanden van Schotland, of Ierland.
Wat gebeurde er toen je probeerde bij hen te komen? Ze stormden weg, angstig, opgejaagd.
Of ze kropen samen, in een hoek van het grasland, of tegen de rotsen aan.
Je wilde hen nochtans geen kwaad doen.
Maar ze kenden je niet, ze herkenden je stem niet, daarom liepen ze weg.

Niet zo als de herder er bij is. Want van hem weten ze: die mogen we vertrouwen, hij zorgt voor ons, hij houdt van ons.

Z en B,

Deze week heeft onze werkgroep Mensen voor Mensen hier in het Trudocentrum een tweede vormingsnamiddag gehouden over psychische kwetsbaarheid.

Het onderwerp was deze keer: Communicatie.

Een ruime groep echt geïnteresseerden lieten zich door deskundigen toelichten rond de vraag: Hoe kunnen we mensen met psychische problemen helpen om meer in zichzelf en in hun toekomst te geloven?

Uit de vele concrete aanbevelingen kwam vooral naar boven dat zo iemand best geholpen wordt als hij/zij geen oplossingen wordt aangereikt, niet overstelpt wordt met goede raad, hoe goed die ook bedoeld is. Maar doordat die in de ontmoeting erkenning en begrip ervaart. Wie het gesprek aangaat moet geen hulp-verlener zijn, maar hoop-verlener.

Het komt er vooral op aan te werken vanuit een warme ontmoeting van mens tot mens.

Iemand drukte het kernachtig zo uit: je moet laten voelen 'ik zie je – ik hoor je – ik voel je'.

En dat creëert dan een band van vertrouwen waarin de innerlijke kracht van de andere naar boven wordt gehaald.

We kunnen dit vertalen in de beelden van het evangelie van deze zondag: ik ken je, en jij kent mij.

Zo omgaan met mensen in een kwetsbare positie is herder zijn, goede herder zijn.

En dat is het wat we moeten proberen te doen, willen we oprechte volgelingen van Jezus zijn.

Daartoe zijn we geroepen, omdat we daardoor heel concreet mekaar in Gods naam nieuw leven en nieuwe toekomst geven.

Wanneer ons ieder jaar opnieuw gevraagd wordt te bidden voor roepingen, dan denken we meestal dat dit gaat over roepingen tot het religieuze leven.

Alsof gewone gelovigen niet geroepen zouden zijn om Jezus' leven verder te zetten.

Maar dat zou betekenen dat we Jezus' zending niet goed begrepen zouden hebben.

Toen Jezus zei: 'Breek het brood en deel het met mekaar, dan leef ik verder onder jullie.', dan richtte hij zich niet naar enkelen alleen.

Hij riep ermee iedereen op, gewijd of niet gewijd, om in het delen van lief en leed Gods liefde waar te maken bij de mensen.

Meer zelfs, ook een gemeenschap kan zich geroepen voelen om dat te doen.

Dat onze Pastorale Eenheid Sint Trudo met 'Mensen voor mensen', maar ook met vele andere initiatieven, mensen verbindt en vertrouwen geeft in het leven, toont aan dat dit hier geen dode letter blijft.

Als we bidden voor roepingen, laten we dan de woorden van onze paus voor ogen houden in zijn boodschap voor roepingenzondag:

Laten we ons vastklampen aan het leven en ons inzetten om liefdevol te zorgen voor de mensen om ons heen en voor de omgeving waarin we wonen. Ik herhaal: Heb de moed om je te engageren!

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

